

ΜΗΝΟΣΕΝΔ
 ΚΙΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝ
 ΕΝΕΝΛΕΙΠΩΝΠΡΕ
 ΝΤΑΕΝΤΕΤΑΙΣΛΙΤΟΥ
 5 ΑΠΑΝΟΥΔΕΜΙΑΝ
 ΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣΔΙΑΤΕ
 ΤΟΥΡΓΙΑΝΤΕΚΑΙΔΑΠΑ
 ΙΣΕΝΑΓΟΡΑΕΔΙΠΝ
 ΟΝΤΑΣΡΩΜΑΙΟΥΣ
 10 ΟΚΑΙΟΓΔΟΗΚΟΣΤΩΣΕ
 ΣΥΝΦΕΡΟΝΤΩΝΤΑ
 ΔΙΑΦΟΡΟΥΕΙΣΤΑΝΚΑ
 ΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΑΚΟΣ
 ΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΑΓΟΝΤΩ
 15 ΑΤΟΤΑΝΧΟΡΑΓΙΑΝ
 ΣΤΑΝΚΑΙΤΟΝΑΥΛΗ
 ΜΕΝΟΙΣΙΣΤΑΝΠΥΡΙΧΑΙ
 ΘΑΝΟΣΑΝΦΙΛΑΝΘΡΩ
 ΙΚΑΙΤΩΔΙΙΚΑΙΑΡΙΣ
 20 ΙΣΚΑΤΟΙΚΟΥΣΙΝ
 ΑΙΣΤΕΠΟΛ
 ΓΡΑΨ

. . . . . Μηνός ένδ[εκάτη
 . . . [έπειδὴ] . . . Νε]κίας εύνους ών δ[ιατε-
 λεί] . . . . . έν ενλείπων πρε[σβ . .
 . . . . . ντα έντε ταίς λιτο[υργί-
 5 αίς] . . . . . άπαν ούδεμίαν . . . .
 . . . . . κ]ατοικούντας διατε[λεί
 . . . . . λι]τουργίαν τε και δαπά[νην
 . . . . . α]ς έν άγορξ έδίπν[ισε
 . . . . . κατοικ]ούντας Ρωμαίους . . . .
 10 . . . . . δύ]ο και όγδοηκοστῶ έ]τει
 . . . . . συμφερόντων τα . . . .
 . . . . . διαφόρου είς τήν κα[τα-
 σκευάν] . . . . . δραχμάς πεντακοσ[ί-
 ας] . . . . . πολ]ίτας πάντας άγόντω
 15 ν] . . . . . έποιήσ[ατο τήν χοραγίαν μ .
 . . . . . σταν και τόν αύλ[η-
 τήν] . . . . . μένους ίς τήν πυρίχα[ν
 . . . . . θαν ός άν φιλανθρώ-
 πως] . . . . . ι και τῷ Διί και άριστ . .
 20 . . . . . το]ίς κατοικουσιν [έν
 . . . . . άλλ]αίς τε πόλ[εσιν
 . . . . . άνα]γράφ[αι δέ τόν γραμματέα κτλ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1893.

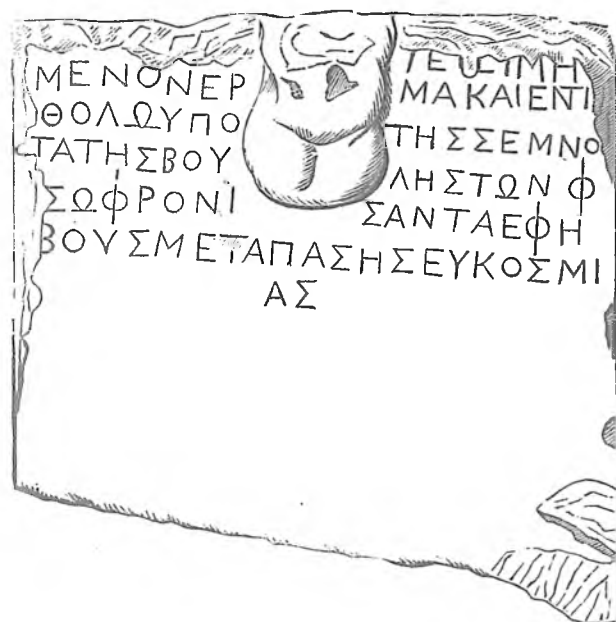
Τὸ παρὸν ψήφισμα ἀνήκει εἰς τοὺς Ῥωμαῖκούς
 χρόνους, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου, ἐκ τοῦ σχήματος
 τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τῆς ὀρθογραφίας δηλοῦται,
 καὶ εἶνε τιμητικὸν εἰς τινα ὀνόματι Νικίαν, ἂν ἡ
 συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ γραμμάτων
 ΚΙΑΣ εἶνε ὀρθή, ὅστις ἐξετέλεσεν ὑπὲρ τῆς τιμώσεως
 αὐτὸν πόλεως πρεσβείας καὶ λειτουργίας, καὶ ἐδεί-
 πνισε Ῥωμαίους, καὶ ἐποίησατο δαπάνην δραχμῶν
 πεντακοσίων, καὶ ἐχορήγησε, καὶ προσήνεγκε θυσίαν
 τῷ Διὶ καὶ τὰ παρόμοια. Ὁ τιμώμενος λοιπὸν οὗ-
 τος Νικίας ἦτο ἄνθρωπος φιλόπατρις καὶ εὐτεβῆς
 πρὸς τὰ θεῖα· διὸ καὶ ἡ πόλις δικαίως ἐτίμησεν αὐ-
 τὸν ψηφίσματι.

Ταῦτα γενικώτερον ἐδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν
 ἐκ τοῦ λίαν κολοβοῦ διασωθέντος ἡμῖν τούτου ψη-
 φίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον προσεθήκαμεν μικράς τινὰς
 συμπληρώσεις, ὅσας ἡ κατάστασις τοῦ λίθου ἐπέ-
 τρεπεν ἡμῖν· ἀφίνοντες δὲ τὴν πληρεστέραν αὐτοῦ
 συμπλήρωσιν εἰς τοὺς σοφωτέρους μας, προσθέ-
 τομεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι ἐνῶ τὸ ψήφισμα εὑρέθη ἐν
 Ἀθήναις καὶ κατὰ χώραν κείμενον, ὡς ἐπληροφό-
 ρησεν ἡμᾶς ὁ πωλητὴς αὐτοῦ, εἶνε γεγραμμένον εἰς
 Δωρικὴν γλῶσσαν, ἐξ οὗ εἰκόζομεν, ὅτι ἐγένετο μὲν
 καὶ ἐστάθη ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα
 τῇ Δωρικῇ ἐχρῶντο διαλέκτῳ, ἐστάλη δὲ καὶ ἀντί-
 γραφὸν αὐτοῦ, ὅπως σταθῇ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὸ
 τιμητικώτερον, ὅπερ οὐδόλως ἀσύνηθες τοῖς ἀρχαίοις,
 ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ψηφισμάτων γνωστὸν εἶνε τοῦτο.

ΕΦΗΒΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφηβικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ τε-
 μαχίου Ἑρμοῦ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ μακαρί-
 του Πιττάκη ἐσφαλμένως ἐν ancienne Athènes σελ.
 480 ἐξ οὗ παραλαβὼν ὁ Dittenberger ἐξέδωκεν
 δεύτερον αὐτὴν ἐπίσης ἐσφαλμένως ἐν C. I. A. III,
 ἀριθ. 764 μὴ δυνηθεὶς παντελῶς νὰ ἐννοήσῃ τὸ
 πρῶτον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐκ
 τοῦ ἀσαφοῦς τοῦ Πιττάκη ἀντιγράφου· διὸ νομίζο-
 μεν ὅτι ποιούμεν καλῶς ἐκδίδοντες ἐκ νέου τὴν
 ἐπιγραφὴν μετὰ πανομοιότυπου ἀπεικονίσματος κα-
 τασκευασθέντος εἰς τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ μεγέθους του, ἅμα δὲ
 καὶ ἐν μεταγραφῇ. Ὁ λίθος ἡγοράσθη ἐσχατῶς ὑπὸ

τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας καὶ κεῖται ἐν τῇ συλλογῇ αὐ-
τῆς ὑπ' ἀριθ. 3750.

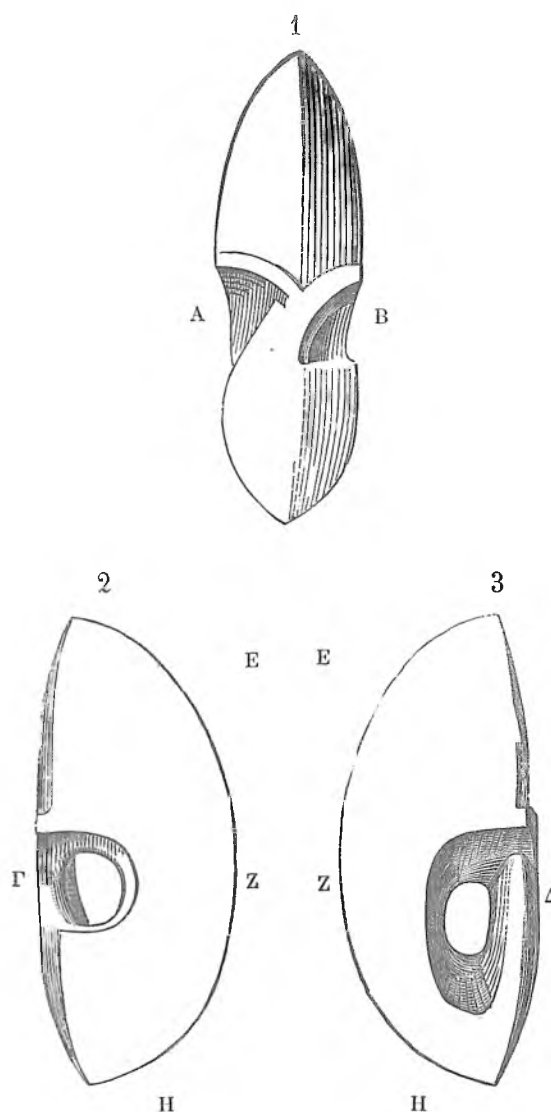
..... τετειμη-
..... μένον Ἑρμᾶ καὶ ἐν τῇ
Θόλῳ ὑπὸ τῆς σεμνο-
τάτης βουλῆς τῶν Φ
Σωφρονίσαντα ἐφή-
βους μετὰ πάσης εὐκοσμί-
ας.

Περίεργος ὁ τύπος Ἑρμᾶ ἀντὶ Ἑρμῆ κατὰ τὴν
ἐποχὴν ταύτην τοῦ β' Μ. Χ. αἰῶνος.

ΛΙΘΙΝΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΛΤΗΡΕΣ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων νέων προσ-
κτημάτων τὸ μουσεῖον τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας προσε-
κτήσατο νεωστὶ καὶ ζευγὸς ἀλτήρων εὐρεθέντων ἐν
Κορίνθῳ ἐκ λίθου σκληροῦ μελανοφαίου (ποταμίου).
Τῶν ἀλτήρων τούτων ἀπεικονίζομεν ἐνταῦθα τὸν ἕνα
μόνον κατὰ τὰς τρεῖς αὐτοῦ ὀψεις καὶ εἰς τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ
μεγέθους του, περιγράφοντες ἅμα αὐτόν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 σχῆμα παριστᾷ τὴν κυρίαν τοῦ
ἀλτήρος πλευρὰν, ἥτοι τὴν βάσιν αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπ'

ἀριθ. 2 καὶ 3 τὰς πλαγίας αὐτοῦ πλευρὰς τὸ
μὲν (ἀριθ. 2) τὴν δεξιάν, τὸ δὲ (ἀριθ. 3) τὴν
ἀριστεράν· ἀμφότεραι αἱ πλάγαι αὗται πλευραὶ
ὑψούμεναι ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς ἄκρας καμ-
πύλης γραμμῆς EZH σχηματίζουνσι πρίσμα καμ-
πυλοειδές. Τὰ κατὰ τὰ σημεῖα Α. Β. τῆς βάσεως
μετὰ σκιᾶς δηλούμενα μέρη ἐμφαίνουσι κοιλώ-
ματα τοῦ ἀλτήρος ὑπὸ τὰ ὅποια ὑπάρχει ὀπή, δι'
ἧς διέρχονται οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός· ἡ ὀπή αὕτη
διακρίνεται καθαρῶς ἐπὶ τῶν πλαγίων πλευρῶν κατὰ
τὰ σημεῖα Γ. Δ. Καὶ κατὰ μὲν τὴν δεξιάν πλευρὰν
(ἀριθ. 2) ἡ ὀπή εἶνε μικροτέρα ὥς ὠρισμένη νὰ δέ-
χεται μόνον τὸν ἀντίχειρα, ἐνῶ κατὰ τὴν ἄλλην
ἀριστεράν πλευρὰν (ἀριθ. 3) ἔχει τὸ κοίλωμα πρὸς